

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.

TIMPUL

ANUNCIURI

Se primesc in strainatate: La D-nul Haas... A. Oppalik in Vienna... Articollele nepublicate se vor arda.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia”

Un numar in Districte 15 bani.

Cursul de Bucuresti, 6 August. Oblig. Rurale... Domeniale... Credit financiar rural... Cursul de Viena, 6 August. Metalice... Nationale... Renta in aur...

Cursul de Berlin, 6 August. Actiun. Cailor ferate romane... Obligatiunile romane... Prioritatiile C. fer. rom... Impremutul Oppenheim...

PLECAREA TRENURILOR. Bucuresti - Sucova... Sucova - Bucuresti... Bucuresti - Giurgiu... Giurgiu - Bucuresti... Bucuresti - Verclorova... Verclorova - Bucuresti...

SCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE

Constantinopol, 3 August. Turecii au luat in lupta de la Eski-Sagbra... Ministerii au felicitat pe Sultan pentru lupta de la Plevna... Zagrabia, 3 August. Dumineca dupa amiază-zi se va ținea aici un meeting in chestiunea Orientului.

Ziarul „Levant-Herald” este autorizat a reapare.

Reuf-Paşa a fost primit de Sultan şi va pleca mâine. Şumla, 4 August. Avant-garda armatei lui Soleiman a ocupat Kazanlikul... Constantinopol, 5 August. Trupele egiptene s'au pus in mişcare spre Karagaci, loc care se găseşte in districtul Silistrei.

Calendarul zilei

Mercuri 27 (8 August). Patronul zilei: Martirul Panteleimon. Răsaritul soarelui: 4 ore 54 min. Apusul soarelui: 7 ore 15 min. Faşele lunii: Ultim quart.

Ultime sciri pe pagina III-a

BUCURESCI 26 Iulie 7 August. Cititorii nostri cunosc ca de la declararea rasboiului Turco-Rus şi de la intrarea armatelor imperiale in ţară, dar mai ales de la declararea noastră de rasboiu, ne-am abţinut pe cât s'a putut, de a face politică interioară şi cu noi mai întreaga presă a opoziţiei; nu doream ca în faţa acestor grave evenimente, în faţa streinilor care au ochii atinţati asupra-ne, să slăbim câtu-şi de puţin prestigiul guvernului, numescându-se acest guvern chiar „Rosetti-Brătianu”, nu doream asemenea să ni se impute că am putut jigni câtu-şi de puţin pe guvernantul nostru în marile lor concepţiuni politice.

SCIRI TELEGRAFICE

ALE TAMPULUI

(Agenţia Havas). Serviciul de la 6 August, 4 ore seara - Londra, 6 August. Guvernul englez a trimis la Malta 500 tone de obuzuri şi de bombe de fontă. Poziţiunea lui Osman-paşa la Plevna s'a făcut încă şi mai tare prin reînţăriturile ce i-au adus. El are acum 65,000 oameni sub ordinile sale.

BUCURESCI

Credeţi oare că d. Brătianu scie ce se petrece în Visterie? Credeţi oare că d. Brătianu se ocupă de afacerile ministr. de interne? Ferească d-zeu; asemenea ocupaţii erau bune pentru ministrii ca Catargiu, Mavrogheni. — Dar d. Brătianu are alte idei mai înalte care-l preocupă, d. Brătianu se ocupă de trecerea Dunării, de trecerea Balcanilor şi poate chiar de trecerea Bosforului. D. Brătianu ministru de interne, ministru de finance, face reviste militare, combinează planuri strategice, decide puncturile de trecere; căci d-sa în vasta capacitate, intruneşte toată ştiinţa statului nostru — major; d-nu Brătianu însoţit de alter-ego al d-sale d. Eng. Carada, cutreeră rândurile armatei noastre de la Severin la Işlaz, înbărbătează trupele, face observări geilor, pe când pseudo-ministru de rasboiu se afundă în meditaţii strategice în fundul cabinetului său din Bucuresti. D. Brătianu îşi permite chiar a critica planurile de campanie ale statului major imperial.

Ultime sciri pe pagina III-a

De pe câmpul de rasboiu nu sosesc nici o ştire despre faptele ce s'au petrecut în cele din urmă câte-va zile. Tocmai însă faptul, că nu so-

Ultime sciri pe pagina III-a

este din rezerva ce ne-o impusesem, şi dar vom arăta ţării zilnică stare în care ne-a adus nepăsarea, incapacitatea, destrăbălarea guvernului actual. — Să nu ni se zică că facem personalităţi negreşit că, vorbind despre o stare de lucruri, urmează neapărat să vorbim şi de persoanele care au creat-o şi care o menţin. Să începem dar analiza noastră cu administraţia centrală şi în urmă vom trece la cea judeţeană. Mai întâi avem pe capul cabinetului pe d. Brătianu care cumulează şi personifică în persoana sa toată administraţia acestei ţări în nişte timpuri aşa de grele, aşa de gingaşe, şi în adevăr d-sa este preşedinte al consiliului, ministru de interne şi ministru de finance, de fapt d-sa este şi ministru de rasboiu, căci cât pentru generalul Cernat, d-sa este un pseudo-ministru chemat numai a contrasemna decretul ce-l dictează d. Brătianu; de fapt am putea zice că d. Brătianu este şi ministru de culte şi de justiţie şi de lucrări publice. A trebuit negreşit să se alege în ţară un om de talia d-lui Brătianu, care să aibă curajul a îmbrăţişa singur toate ramurile administraţiei unei ţări; de sigur un Cavour, un Bismarck, un Gorciacoff n'au şi n'au avut acest curaj, el se mulţumesc cu un singur portofoliu; — alţi bărbaţi de stat ar fi succumbat de mult sub greutatea atâtor portofolii, dar d. Brătianu resistă în aceasta pentru simplul cuvânt, că d-sa având a conduce atâtea ministere, nu se ocupă de nici unul; aceasta negreşit este mult mai simplu. Credeţi oare că d. Brătianu scie ce se petrece în Visterie? Credeţi oare că d. Brătianu se ocupă de afacerile ministr. de interne? Ferească d-zeu; asemenea ocupaţii erau bune pentru ministrii ca Catargiu, Mavrogheni. — Dar d. Brătianu are alte idei mai înalte care-l preocupă, d. Brătianu se ocupă de trecerea Dunării, de trecerea Balcanilor şi poate chiar de trecerea Bosforului. D. Brătianu ministru de interne, ministru de finance, face reviste militare, combinează planuri strategice, decide puncturile de trecere; căci d-sa în vasta capacitate, intruneşte toată ştiinţa statului nostru — major; d-nu Brătianu însoţit de alter-ego al d-sale d. Eng. Carada, cutreeră rândurile armatei noastre de la Severin la Işlaz, înbărbătează trupele, face observări geilor, pe când pseudo-ministru de rasboiu se afundă în meditaţii strategice în fundul cabinetului său din Bucuresti. D. Brătianu îşi permite chiar a critica planurile de campanie ale statului major imperial. O! nemuritorule Cervantes, unde

Ultime sciri pe pagina III-a

De pe câmpul de rasboiu nu sosesc nici o ştire despre faptele ce s'au petrecut în cele din urmă câte-va zile. Tocmai însă faptul, că nu so-

DIN AFARA

sească știri, ne face să presupunem că se petrec lucruri de o importanță decisivă și să ne așteptăm ca să fim cât mai curând încunoscințați despre nisele evenimente, vă vor trebui să schimbe situația politică. E de mare interes pentru ambele părți beligerante de a nu ce ști nimic pozitiv despre operațiunea pregătită: cu toate acestea, putem spune că concentrarea trupelor rusești s'a exoperat.

După știrile ziarelor din Viena, Midhat Paşa a cerut de la Sultanul încuviințare de a se putea întoarce la Constantinopol. Până acum nu a primit nici un răspuns.

„Standard” comunică din Adrianopol următoarele: „Astă-zi luni, șapte bulgari au fost spânzurați de către turci pe nisele copaci de lângă gară. După ordinile primite din Constantinopol, toți insurgenții, care se vor prinde cu armele în mână, se execută numai de cât. Fostul exarch bulgar, secretarii săi și un preot au fost arestați și internați în o fortăreață.

Atașatul militar al Angliei, colonelul Wellesley a fost chemat la Londra unde a și plecat în zilele acestea. — Se asigură că el are însărcinări speciale și din partea cartierului general rusesc.

Citim în ziarul „Presse” din Viena: Eri (3), ministrul de externe al României, d. Cogălniceanu a fost primit de către comitele Andrassy. În armă comitele Andrassy a întors visita ministrului Român. De sine se înțelege, că cu ocaziunea acestor vizite, obiectul principal al discuțiunii a fost situația politică a României. Nu rămâne îndoială, că comitele Andrassy va fi spus d-lui Cogălniceanu cuvintele, pe care nu de mult le-a spus reprezentantului României, anume, că nu are nimic de obiectat în contra trecerii armatei române peste Dunăre, că nu înțelege care ar fi scopul acestor acțiuni, de oare-ce știe, că România nu poate să facă absolut nici o achizițiune pe termen drept al Dunărei.

CALETORIA

D-LUI

MICHAEL COGALNICEANU

Citim în „Fremdenblatt:“

Viena, 2 August.

Precum știm, orașul nostru are onoarea de a adăposti între zidurile

sale pe ministrul de externe al României. În mijlocul viforoaselor mișcări resboinice, d. Cogălniceanu și-a călcat pe inimă, și a părăsit Bucu-raștii spre a petrece câte-va zile în Viena. Faptul e destul de interesant, spre a ne dispune să cugetăm puțin asupra lui.

Ne este permis a presupune, că motivele, care au hotărât pe d. Cogălniceanu a călători, sunt politice.

Dorința de a stabili într'un chip ori într'altul o înțelegere relativ la afacerea căii ferate române-austriace, negreșit va fi influențat mult asupra d-sale. Afară de aceasta, pentru ministrul de externe al Principelui Carol nu va fi puțin interesant a putea vorbi cu conducătorul politicei externe a Austro-Ungariei asupra situațiunii generale a României, asupra pozițiunii Principatului atât în cursul resboiului, cât și cu ocaziunea încheierii de pace. Și nu rămâne îndoială, că i se va da ocaziune la aceasta, de oare-ce de sine se înțelege că d. Cogălniceanu va da o vizită comitelui Andrassy. Ministrul român vine la Viena într'un moment, pe care îl putem numi, dacă nu tocmai critic, în tot cazul „interesant” pentru țara sa. Eșecul rușilor la Plevna crează pentru România o situație neobișnuită. Înainte de toate, e probabil că înțelegerea luată între România și Rusia relativ la cooperarea activă a trupelor românești în luptele de pe malul drept al Dunărei, se va preface de aici înainte în sânge și carne. E probabil, că pastrându-se deplina libertate de dispozițiune a Principelui, românii vor coopera activ ca trupe auxiliare. Precum ne informăm din o depeșă din București, înainte de toate, va lua parte la acțiune un însemnat număr de trupe de infanterie. Trebuie să admitem, că prin această pozițiunea României în genere nu pare a fi esențial modificată. Dar cooperarea militară ar putea seduce la dorința de a căuta consecvențe politice.

Ast-fel, situațiunea României ni se prezintă mai acută de cât până acum. Din norocire, România are în persoana d-lui Cogălniceanu un om cumpătat în fruntea departamentului externelor și dă lumii prin această oareși-care garanție, că nu va face o politică de extravagante. Se înțelege ori-care politică, ce se bazează pe asemenea considerațiuni personale, trebuie să fie seamă de cele mai deosebite împrejurări. De altminteri nimeni nu va putea tăgădui, că diplomația română a făcut până acum tot ce atârna de dânsa,

spre a evita greșelile serioase. Platonica declarațiune de independență la urma urmelor nu schimbă situația într'un nimic.

E chiar întrebare, dacă înșiși românii dau vre'o deosebită importanță acestui pas. Dacă ne dăm bine seamă și deosebină în destul esența lucrurilor de forma lor exterioară, ne încredințăm că România, ca parte integrantă a imperiului otoman, între condițiunile, în care era mai înainte de resboi, era mai independentă de cât Bavaria, ca parte a imperiului german. Vorbind drept, înriurirea Porții asupra României și a guvernului român era nulă. De asemenea tributul de 5000 „pungi,” pe care România avea să-l trimiță la Stambul, nu poate să fi fost o prea mare sarcină pentru Principat, chiar dacă am trece cu vederea, că el s'ar putea șterge prin despăgubire, precum s'au șters celelalte sarcini de felul acesta.

Dar relațiunile din România sunt într'un toată de un caracter provisoriu, toate sunt în formațiune și cu ocaziunea încheierii de pace, Europa va avea deplină libertate de dispozițiune, spre a regula trebile ast-fel, cum va fi mai bine pentru interesele generale ale Europei. Nu avem trebuință de a mai releva, Austria cât de mult e interesată de a vedea creându-se relațiuni sănătoase la gurile Dunărei. Avem destule motive spre a dori prosperitatea vecinului nostru de la răsărit, căruia prin încheierea convenției comerciale, i-am dat cea mai strălucită dovadă despre dispozițiunile noastre amicale.

Se înțelege din punctul de vedere austro-ungar e inadmisibil, că România să facă ori să stăruiască a face pe malul drept al Dunărei achizițiuni teritoriale, fie ele ori cât de mari sau ori cât de amice.

Tot atât de inadmisibil va trebui să ne pară, a se face vre'o schimbare fără învoirea Austro-Ungariei, în relațiunile navigațiunii pe Dunăre, care există pe baza tratatelor. Aceste sunt două puncte de un interes atât de vital pentru Austro-Ungaria, în cât în adevăr nici nu mai avem trebuință de a le releva în special, ele se înțeleg de sine și d. Cogălniceanu nu ar fi un diplomat atât de ager, cum lumea îl știe, și cât de ager niște bărbați ca Napoleon III și Cavour au recunoscut că este, dacă s'ar mai îndoi despre aceasta, prea bine. El știe, că oștirea română, care până acum n'a avut de cât puțină ocaziune spre a-și

câștiga glorie resboinică, pe malul drept al Dunărei unde, la tot pasul poate găsi urmele isbandelor oștenești ale străbunilor, de care România e atât de mândră. el știe că negreșit oștirea română aici va găsi lauri sângerați, dar alt nimic nu va găsi. D. Cogălniceanu o știe aceasta, „e foarte probabil că d. Brătianu de asemenea o știe,” și nu ne îndoiim, ca de vremea și poate chiar mai de grab de cât am fi dispuși a crede, această convingere se va răspândi în întregul popor român. Cu cât mai de grab cu atât mai bine!”

SCRISOARE ADRESATA TIMPULUI

Domnule Redactor,

Cred a face bine comunicând publicului cele următoare:

Sub-semnata Maria Kociubei fiica repausaților Colonelul Teodor Kociubei și Ana Kociubei română născută Mann, am intrat în spitalul Brâncovenesc soră de caritate, știind bine rusește și românește, ca să caut pe răniți aduși în acest spital. Mi-am făcut serviciul meu în termen de șase săptămâni conform conștiinței și creșterii mele, gratis fără nici un interes. După legile următoare ale surorilor de caritate, serviciul unei surori de caritate este de 64 ceasuri pe lună. Eu am făcut nu 64 ore pe lună, ci am făcut 496 ore pe lună, câte 16 ore pe fie-care zi în toate zilele. Surorile de caritate sunt de stăpânire îmbrăcate, echipate, hrănite, și au și o leafă de 10 galbeni pe lună. Eu n'am pretins nimica, și am servit șase săptămâni cât o soră de caritate servește într'un an: d. N. Bibescu Colonelul, unul din episcopii spitalului Brâncovenesc m'a făcut o tortură nu viață cu maltratarea dumealui nesuferite. Trece cu vederea detaliurile, lăsându-l în plata judecătorului suprem. Nu ne potrivim la fapte, și de aci venim rîul.

Dar dând înainte dimisia de soră de caritate prea sfinții sale părintelui Mitropolit, viu a declara, în baza articolului din testamentul răposatei Brâncovenesi străbunei noastre, care roagă pe ori-cine va vedea o neorînduală să reclame, spitalul Brâncovenesc care este făcut pentru bine facere, astăzi este într'o de adentă nepomenită, au ajuns a fi cu totul alt ceva de cât un spital unde cineva să se închine, slăvind faptele acelei strălucite femei; care cu cele mai nobile sentimente a fondat acest spital lăsând starea și testamentul cum să se urmeze. Ca soră de caritate, mi era rușine să mă văz într'o mîrdărie nepomenită. D. Bibescu strămutase în acest spital felurimi de musafiri; vedeai ce nu s'apomenit; dumealui era șeful necuviințelor și de aceia eram într'o tortură ear nu

în serviciu. Dumealui curăța scândurile și pereții ce se ved, dar de rușine; și neorînduile ce s'au petrecut nu l turbura ci însuși le încurajă. Răposata maica Brâncovenesea a poruncit să fie spitalul pentru toți bolnavi de o potrivă despre o căutare și îngrijire. D. Bibescu dă ranguri bolnavilor; un om onest nu poate să l audă vorbind, că d-lui știe numai să lingusească. Să defaima lumea vrînd numai singur să fie bun; dar nu gîndește că vorbele d-lui dă o probă de ce este. Mie mi-a fost greu să mă ved cu ast-fel de om. Eu ca soră de caritate caut pe toți bolnavi, și chiar pe inimizii de o potrivă. Lașitate și lingusirea mi sunt necunoscute. Poruncile testatoarei și ale României sunt călcate cu totul în acest spital; este neapărată trebuință să fie trei episcopi, pentru ca să fie doi contra unuia. Aminteri nu este de ținut nici o regulă. D. Cariagdi este, nu se poate mai onest și bun, dar mi-a mărturisit că singur nu poate face nimica. Personalul spitalului care se atinge de administrație, este imposibil cu felurimi de viciiuri. Adevărul este că d-ni doctori Pazelt, Glück, Kremnitz și d. Nichita își fac datorile în perfecție. De d. Cariagdi, și de d-ni doctori nu poată să zic de cât laude, și chiar de toți care se ocupă de administrația medicală.

La 22 Iulie, mi-am dat dimisia de soră de caritate Prea Sfinții Sale Părintelui Mitropolit, la care petiție am alăturat și copia rugînd să mi se înapoieze copia legalizată. Prea Sfinția Sa m'a trimis la cancelaria spitalului Brâncovenesc să mi trimească copia legalizată de la d. Cariagdi. Mergînd la cancelaria spitalului Brâncovenesc am găsit pe amândoi episcopii, d. Cariagdi și d. Bibescu. Dar pe d. Bibescu l'am găsit într'o tristă poziție, în delir trântit scaunule, strigînd ast-fel că avea trebuință singur de doctori. D-nu Cariagdi l'abia a eșit din cancelarie și mi-a spus că d. Bibescu este bolnav de nervi. Dar eu copie la petiția mea. Legalizată până acum n'am primit. Ar fi un mare bine să se reguleze acest spital. Neavînd însă copia dimisiei mele, o public nelegalizată; o știu din cuvînt în cuvînt:

Prea Sfinții Stăpîne,

Sub-semnata am intrat în spitalul Brâncovenesc la 15 Iunie 1877. soră de caritate, și până astă-zi în toate zilele câte 16 ceasuri pe zi, mi-am făcut serviciul conform conștiinței și creșterii mele fără nici un interes. D-nul colonel Nicolae Bibescu n'a încetat un minut de a mă maltrata. Nu d'niez a spune detaliurile lăsînd pe judecătorul suprem să l judece. Nici nu l blamez, dar plîng acest spital avînd un șef cu ast-fel de purtare.

Dacă nu se poate ca d. Bibescu să nu aibă a face cu mine, plecată rog pe Prea Sfinția voastră să mă eliberați din această tortură. Depun lângă petiție o copie pe hârtie tim-

PARTEA LITERARA.

N. SCURTESCU.

RHEA SILVIA SI DESPOT-VODA.

IV.

TIMP SI LOC.

Postul Scurtescu publică două drame și zice că ele au defectul de a nu fi localitate. După cât știu însă, dramele se numără între lucrurile, ce pretind a fi operi de artă, enă adevăratele operi de artă nu au loc nici în timp nici în spațiu. Frumosul e spre a stărni plăcere senină în sufletul omeneș și numai lucrurile, care, ori unde și ori-cînd vor fi privite, stîrnesc acest fel de plăcere, se pot numi frumoase, adecă fiind făcute de om operi de artă. Cu deosebire însă drama trebuie să ni se înfățișeze ast-fel, în cât nimic într'ensea să nu ne pară străin și peste putință, ci toate să le înțelegem și să le primim cu plăcere. Oamenii, care ni se înfățișează în viața lor închipuită, trebuie să fie ast-fel, cum în toate vremile și pretinderea ar fi cu putință să fie:

faptele, simțimintele, aplecările și vorbele lor trebuie să fie atât de firești, în cât nici să nu ne vie a gândi că ar fi putut să fie și alt fel, de cât cum sunt. Îndată ce un om este, cum el numai într'o anumită vreme ori numai la un anumit loc putea să fie, noi, care nu suntem în aceea vreme ori la acel loc, începem a nu îl mai înțelege, a ne îndoi, a cădea în nedumiriri și a vedea pe actor în locul eroiului închipuit.

Lumea, în mijlocul căreia eroii viețuiesc, poate să fie străină de noi; obiceiurile, deprinderile și situațiunile pot fi ne mai auzite; ba chiar cu cât lumea, în care îl vedem, e mai depărtată și mai străină de noi, cu atât mai mare e farmecul, ce îl impresioară. Ori cât de depărtat în timp și spațiu, omul închipuit trebuie să fie pentru toate timpurile și toate locurile.

Inceptările artei dramatice ne înfățișează părți din o lume închipuită, în care toate erau cu putință. După-oc noi am pierdut credința în această lume, ne alegem părți din lumea, în care credem; cu cât însă aceste părți sunt mai depărtate și mai necunoscute, cu atât mai mult se pun în vederea ochiului poetic, de oare-ce cu atât mai lesne se pot închipui și cu atât

mai multe lucruri par într'ensele cu putință. Postul dramatic se depărtează dar de lumea de astă-zi și își caută o altă lume, în istorie numai spre o putea fi mai liber în lucrarea sa. Pentru ca să o poată însă aceasta, dacă nu are cunoștințe istorice, trebuie să aibă cel puțin bunul simț istoric: să-l aibă — nu spre a ști cum să ne înfățișeze pe eroii săi, ci spre a ști, cum nu poate să ni-l înfățișeze.

A ne înfățișa pe Rhea Silvia, cum ea a fost, este un adevăr, dar un adevăr numai de cât estetic; a ni-o înfățișa, cum ea nu putea să fie de cât pe timpul, când trăia, ar fi un adevăr estetic, dar nu un adevăr pe care numai de cât îl înțelegem: a o înfățișa însă, cum ea, cu deosebire în timpul, în care trăia, de loc nu putea fi, a o face să vorbească, cum nu putea vorbi, ar fi o nesuferită lipsă de adevăr estetic. Chiar și mai mult ar fi apoi, dacă ni s'ar înfățișa, cum numai în vremile noastre ar putea să fie. Ei, bine! Recunoaștem că e frumoasă și nobilă, recunoaștem că e nenorocită și sântem dispași a o compătumi, recunoaștem că drept avea de a stărui la o soartă mai bună și sântem gata a-i veni într'ajutor. Cerem însă un singur lucru: să nu se amestece în

trebile noastre, să nu facă paradă cu nisele ideii, pe care numai noi le avem, să nu facă politică militantă, căci noi ne ducem la teatru spre a scăpa de secăturile zilei, ear nu spre a le cumpăra cu banii și cu prețul timpului nostru de repaos.

E dar adencă mănuirea ce ne cuprinde, când vedem că atât Rhea Silvia, cât și cei-alți oameni dramatice din când în când scapă câte un cuvînt, care nu era obicinuit cu atâte și atâte sute de ani înainte de Cristos, lămurăse câte o idee, care este cu totul modernă ori combinate, de care noi ne plîngem în toate zilele. Ori cât de mult am ținuta la ideile, ce se lămurăse, ori cât de mult ne-am bucura de combinatele, ce se face răului, ori cât de mult ne-ar plăcea vorbire frumoasă, acest amestec în trebile noastre particulare nu supără: par că s'ar stărni impresiunea noastră un miros de cameră, de cafenea, un miros de „Telegraph”. Dar în dosul acestui păcat este un altul cu mult mai mare: îndochite eroii vorbesc în locul d-lui Scurtescu și în spun ce ar putea și trebui să spună înșiși, ei vorbesc despre sine ca despre o altă persoană, cu totul obiectiv, în cât par că vedem pe autor în dosul lor, dictându-le cuvintele. Să vedem pe Rhea în scena IV.

M'închipuim, o rege. Dar din copilărie cu obiceiuri rele, crescut în tîbărie, Mi-ora cu anevos să las ce-am apucat. Spre a face alte lucruri ce eu n'am învățat. Mă mîngăiam cu atîta la multele-mi păcate. Că s'rarî acei ce'n lume s'au postat cu dreptăta.

Pe cînd sunt mulți ca mine, mai hoți mi ucigăși. Cu lăsa 'a zina mare orfanii pe copiii. Eu nu furam 'a acela ce suferă 'n robie. Ci jăfniam pe omul d'averi îmbuibat. Si omoram pe omul ce p'alții i-a 'njugat.

«A! hoț cu limba lungă!» — strigă Amaliu după aceasta. Și drept are! căci ori cât de rele ar fi versurile, e mai rău înțelesul lor. Dar Remu nu e vinovat. E vinovat Iancu Jianu și vinovați sunt petroștii din Paria. — Na! așa — Remu nu putea vorbi despre sine însuși, de oare-ce atunci nu ar fi putut lua parte la întemeierea unei lumi așezate pe legi aspre.

Să ascultăm însă pe Narcia, care ne lămurăște mai de aproape asupra aceluiași lucru. — El zice lui Amaliu: Cu noi ca să se lupte va trece multă vreme. Si nu cum-va poți crede ca un vulgar pășor Să vie să s'onească c'un înjosit popor. Ce contră-nă conspiră, împins de apăsare Si-uniți s'aibă putere, căderea să'ți prepare?

brată de un leu, care copie pleacă rog să mi se înapoieze. Cerând binecuvântarea Prea Sfinției Voastre, sunt so. & de caritate.

1877 Iulie 22.

Maria Kociubel.

Una din faptele procurorului și judecătorului de instrucție al tribunalului de Valcea sub guvernul radical.

De către procurorile trib. Valcea, C. Marinescu și judecătorile de instrucție G. Ionescu s'a comis fapte arbitrari, oribile, infame și chiar criminale. Cu ocaziunea asasinatului lui Ștefan Vețeleanu, omorătorului Ilie T. Geamăna i s'a dat drumul, cu toate că era constat cu certitudine de substitutul Ion Rădoi, un june licențiat în drept, a cărui inteligență, probitate și activitate, face onoarea magistraturii noastre: ear în locul lui, s'a substituit nise inocenți; Ilie Orleanu alegător în col. II-lea gonit de administrațiun a actuală, și un copil abia în etate de 17 ani I. V. Copăceanu cunmat al acestuia, renas orfan de tată și având terminate numai trei clase gimnasiale. Aceștia au fost mai rău și mai barbar tratați de cât chiar bestiele, căci au fost închiși în cotețe noroioase și în pumniți, unde au fost ținuți trei zile, I. V. Copăceanu bătut; trecuți amândoi în lanțuri prin balciul de la comuna Broșteni, unde Ilie Orleanu fusese primar, și ținuți în temnița județului chiar după terminarea instrucției la arest secret în cea mai miserabilă cameră, pe care nu le-a fost permis a o părăsi în timp de 14 zile pentru nici un fel de necesitate. Pentru toate acestea, s'a reclamat îndată prin două telegrame d-lui ministru de justiție și prin alte două d-lui procuror general de Craiova cerându-se noă anquetă și constatarea adevărului. Din nefericire, d. procuror general, care în vedere a necontestat-lor sale merite și calități morale, se ceruse a veni personal, s'a mărginit numai a face opozițiune în vintea camerei de punere sub acușiune, cerând punerea în acuzare și aceluși lasat liber de procuror și judecătorul de instrucție, pe care curtea cu juri l'a și condamnat, trecând cu vederea peste toate cele alte; ear d. ministru fără a mai cere avisul d-lui procuror general, în urma unui raport din partea procurorului C. Marinescu plin de cele mai sfruntate neadevăruri, suspendă pe substitutul Ion Rădoi, aceasta negreșit ca recompensă pentru sfințenia cu care și a împlinit nobila sa misiune.

Curtea cu jurați din Valcea prin veredictul său din 27 Iunie trecut, achită pe cei inocenți (I. V. Copăceanu și Ilie Orleanu) și condamnă pe vinovatul (Ilie T. Geamăna); d. procuror general printr-o telegramă concepută cam în acești termeni: Curtea cu jurați din Valcea,

după 60 martori audiați, a achitat pe cei dați judecării de procuror și judecătorul de instrucție, a condamnat pe cel constat de substitutul Rădoi, lasat liber de procurorile și judecătorul de instrucție și pus de mine în acușiune. Pentru respectul adevărului, reîntregiți imediat pe substitut și depărtați de acolo pe procurorile și judecătorile de instrucție, cerând constatarea tuturor faptelor de instrucție și a ceea ce în respectul adevărului. În urma acestora, d. ministru reîntregrează pe substitut și lasă nesuperați la locul lor pe ceilalți. Acesta, neputând suferi noul ultragiu de a fi așezat alături cu acei cari maculaseră atât de mult locul, ce din nefericire și spre desonoarea magistraturii române, ocupă încă, vine în București și cere perinutarea. PANĂ acum nu se știe încă ce se va face, se zice însă că substitutul se va transfera, iar procurorul și judecătorul instructor, ca recompensă a incalificabilei lor fapte, sau vor fi înaintați sau vor fi lăsați unde se găsește, spre a sfida, până la limită, revoltata opinie publică de acolo.

Cei substituiți omorătorului, cei torturați și batjocoriți, după achitarea lor, au reclamat din nou d-lui ministru, cerând constatarea tuturor celor reclamate și înfierea celor capabili de asemenea infamii. D. ministru le-a recomandat d-lui procuror general. S'a sperăm, că de astă dată nu vor mai rămâne litere moarte, că adevărul se va constata și vinovații și vor primi pedeapsa meritată, căci alt-fel nenorocirea va fi mai mare poate de cât se poate prevedea, pentru că pe de o parte cei demascați, cei arătați sub adevărata lor valoare morală, capabili de a face reu pe ori-ce cale, prin ori-ce mijloc și pentru ori-ce motive, vor căuta să și resbune mai ales ca și puterea în mână și sunt ajutați de administrație, iar cei amenințați, văzând că în aplicațiunea legii, une ori nu pot găsi de loc, iar alte ori găsește o prea târziu și după înd-lungate și amare suferințe, un asil și o protecțiune, vor căuta să se apere și să se satisfacă singuri. — Luați aminte puternic al zilei, evitați răul și nenorocirea, când puteți și le cunoașteți, căci alt-fel responsabilitatea va fi mult mai mare pentru voi de cât cei încurajați sau constrânși prin moliciunea sau excesiva noastră indulgență.

Un Vălcean

CIUDAT!

Citim următoarele în „Curierul“: Am spus și am susținut cu probe în diferite numere ale acestui ziar că oamenii noștri de la putere nu sunt sinceri, nu lucrează în interesul public, ci chiar prin mijloace reprobate de morală nu fac alt-ceva de cât caută a și câpăta pe al lor

și a și vârsa veninoasa lor pasiune asupra celor cari nu sunt din gașca lor. Ori-cât s'ar porecli „liberal“, ori-cât ar propaga și ar scri că mintuirea țării constă în ei, ori-cât ar ascunde faptele lor, totuși numeroasele denunțări ce primim, demne de toată credința și nenumăratele persecuțiuni indirecte îndreptate contra oamenilor capabili, onești și independenți, a început să intre și în public convingerea, că ei sunt falși liberali, că ei au pus mâna pe putere ca să se pricopsească ei și pe al lor.

Astăzi publicăm încă o probă, scrisoarea ce primiram de la un domn, ce merită toată încredere tuturor.

Despre veritatea celor denunțate de d-sa, suntem siguri că atât d. Brătianu, cât și d. Rosetti vor roși, neputând să desmintă acest fapt. În numărul viitor vom publica meschinării nu mai puțin rușinoase.

Iată acea scrisoare:

Domnule redactor,

În numerile 46 și 50 ale ziarului „România Liberă“, am citit două petițiuni ale d-lui I. P. Teodor, către M. S. Domnitorul. Nu am onoarea de a cunoaște personal pe acest domn. Știu însă, din reputațiune că este un mare proprietar, unul dintre fruntașii agriculturii af Olteniei, și ceea ce este mai mult, un om care s'a înavușit numai prin muncă. Nu e de trebuință însă mi-se pare, pentru ori-ce om care are nițică inimă, ca să l cunoască personal, pentru ca să l plângă de milă auzind nenorocirea ce l'a isbit; căci este o adevărată nenorocire a vedea pe un astfel de om căzut de o dată în cumplită mizeria. Și toți bunii Români cari țin, neapărat, la încurajarea și prosperarea acestei clase de oameni care este una din cele mai producătoare ale țării noastre, crez că a blamat procederea guvernului — procedere prin care i-a creat această tristă soartă, „aruncându-i 60.000 chile mari de produse pe câte 6 și 25 lei chila!“

Ceea ce însă este mai desgustător în această afacere, mai revoltător, este tocmai aceea ce a trecut cam neobservat, adică: Pe când ministrul financelor, prin administrațiunea domeniilor, într'un timp așa de oportun ca cel de astăzi, pune sula în coastă d-lui Teodor spre a și plăti dările către Stat și refuză de a l acorda cea mai mică grație, vându-i chila de produse chiar cu 6 și 25 lei, se găsește tocmai d-nul Vasile Toncoviceanu, om al partidului de la putere, rudă de aproape prin însurătoare cu același d. ministru, și impieगत al însă și administrației domeniilor, care aleargă din București în Doljiu, se transformă în contracțiu, și în lipsă de alți concurenți, cumpără aceste produse!

Acest fapt deci nu prea miroase a lucru curat, a lucru onest.

În conștiință, sper că veți uni și d-voastră a ruga pe d. Lupagen care se află în capul administrației domeniilor, tocmai în interesul frumoasei reputațiuni de care se bucură în societate, să esplice această ciudată împrejurare. Primiți, etc.

Ni se comunică următoarele fapte petrecute în districtul Muscel. Le sunem la cunoștința publică spre a se mai vedea încă o dată ce sistem de administrație întrebuițează ministru de interne, când este vorba a se aplica legile țării; despre îndreptare nici nu gândim, căci aceasta nu intră în programul actualului guvern.

Iată faptele:

Domnule redactor,

În „Monitorul Oficial“ de la 10 Iulie am văzut publicat un decret domnesc cu No. 1530, prin care se convoacă colegiul I electoral din Muscel, ca să procedeze la alegerea unui nou senator în locul d-lui Gulescu, demisionat.

Ca locuitor din Muscel și alegător în colegiul I, am fost surprins citind acest decret.

Toată lumea știe că demisionatul senator, d. Gulescu este alesul colegiului II. Cum dar se convoacă colegiul I ca să aleagă un senator în locul rămas vacant prin demisiunea d-lui Gulescu, care este alesul colegiului al II?

Chiar dacă ar fi o eroare, bunul simț nu o iartă, nici chiar d-lui Orășanu directorul „Monitorului.“ Dar asemenea confuziuni s'au văzut și se ved neconțin în regimul actual.

Un alt fapt. Una din ilustrațiile radicale din districtul Muscel, este d. Nicolau, din actele sale și prii rubedenia cu ministru de interne. Acest domn, pentru fericirea lui, s'a pomenit cu trei posturi — de și pentru unul singur era destul în districtul nostru. Din aceste trei posturi, două sunt cu diurnă și unul onorific — de acesta are mare nevoie — și anume cel de membru în comitetul permanent. Nici vorbă că un Sake Nicolae nu putea duce trei posturi și deci renunță la unul. Negreșit că ori-cine cunoaște pe sus numitul domn, va spune numai de cât că a sacrificat pe cel onorific. Aceasta a și făcut.

Prin decretul domnesc No. 79 publicat în Monitorul oficial No. 11 aprobat raportului d-lui ministru de interne No. 466 anul corent. Colegiul II se convoacă pentru ziua de 16 Februarie, spre a proceda la alegerea unui alt membru în locul demisionatului; alegerea se face în toată regula, fatalmente cade candidatul radical și ese mai cu unanimitatea voturilor unul dintre cei mai adevărați conservatori, fost pre-

ședinte de tribunal, fost prefect, persoană foarte onorabilă și cu multă considerațiune în Muscel, al căruia nume pentru stima ce l purtăm nu voim a l cita. Alegerea bine făcută, mijlocul de invalidare nu se găsește, alesul conservator însă trebuie expulsat, ce să se facă? Pozițiune dificilă întru adevăr, dar în Muscel sub guvernul actual tot se poate, mai cu seamă că era vorba de un nepot. Consiliul deliberază și în maturitatea sa decide, respingerea alesului și menținerea demisionatului nepot de ministru, pentru motivul că, nici guvernul nici Domnitorul nu erau în drept a convoca Colegiul și a procede la altă alegere, de oare ce d. Sake Nicolae a demisionat pentru-că atunci era ocupat, dar că acum ar putea reveni — ceea-ce a și făcut, — și termină conchizând că alegerea nu este legală, că raportul ministrului nu este legal, ba chiar că decretul domnesc nu este legal.

Asemenea fapte suntem siliți a vedea în districtul nostru. Suntem siguri că mulți nu vor crede; cu toate acestea ast-fel se petrec lucrurile pe aci.

CRONICA

M. S. Domnitorul, ni se spune, a plecat din Poiana cu tot statul său major. Concentrarea trupelor române a început.

Eri zioa s'a aflat aproape de gara Filaret o famese moartă fără o mână și un picior, deapănă și legată la ochi.

Mahalaie vecine se grămădiseră toate și poliția nici azi nu știe despre această crimă. Chiar acum cadavru stă acolo.

Fie-nu permis a întreba pe d. prefect al capitalei, Radu Mihalău: „Cu ce se ocupă, dacă tâlhăriile și omorurile se comit în zioa mare și în mijlocul capitalei?“

Apel la ânimele generoase — Comitetul central al doamnelor din Iași pentru a încorona opera sa de bine-facere are trebuință de mai multe cămăși, trebuitoare spitalului ce urmează a se înființa. Unind dar glasul nostru pe lângă acel al acestui comitet, apelăm la toți proprietarii, arendași, comercianții și la S-tele maice care lucrează în tot-d'una singure pânză, ajunorn ostășilor români răniți însă i ea cu cămăși sau pânză pentru cămăși. Nu se cere de la nimeni mult; ori cât de puțin este bine primit, căci de la mai mulți câte puțin, se face mult. A se adresa la depoul central al comitetului, casele d-lui Nicu Căsur Aslan.

Tombola. — D-na Natalia Sutzo, una din membrele Comitetului Central, a avut fericita idee de a organiza o loterie de ban în fa voarea înființării unui spital pe lângă ambulanța deja trimisă pe câmpul de rebel. Nu ne îndoiim că această idee va fi încununată cu un deplin succes: pe de o parte dorința de a contribui la un act atât de umanitar, pe de alta speranța câștigului de două sau trei sute franci, sumă care nu e tocmai de disprețuit în criza prin care trecem, va face ca biletele acestei loterii să fie mult căutate. Din parte-ne felicităm pe d-na Natalia Sutzo și pentru această idee ca și pentru multe altele cărora Comitetul din Iași își datorește în mare parte frumoasele rezultate ce a obținut.

(Curierul Balasan).

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

—Serviciul de la 7 August, 9 ore dimineața. —

Nu este exact că călătoria la Londra a vicontelui d'Harcourt, secretarul președintelui, ar avea un scop politic. Această călătoria este o simplă vizită de familie.

Zara, 5 August.

Eri s'a dat o bătaie, care a ținut șapte ore între Turci și insurgenții comandanți de Despotovici. Insurgenții au fost bătuti. Despotovici și 300 din tovarăși au trecut pe teritoriul austriac unde îndată au fost desarmați și internați.

Stăpâne n'avea grijă. Cel-lalt e ca și n'vins. Acuma când dintr'ânșii pe unul l'avem prins Si Numitor, mă crede, simțiți-va fericire. Cal voit a trimete pe Remu spre peire, Căci azi, ea și de nu, mâne, de el vom fi scăpați.

Iar cât pentru mulțime, avem și noi soldați. Pe-acel popor ce geme și curse ne întinde. Avem destuleleacuri cu spaima a l deprinde. Atunci am putea numai — noi — a ne spăimânta.

D'acel descalț de alții, când toți s'ar rădica: Ci toți ca unul singur, la tron-u-i să l derame. Puterea să și răpească și brațul să și sfărâme. Dar acim că nici odată aut lneru nu va fi. Ca toți cari duc lanțul să poată-a se uni; Pe cei ce rădic capul trimite-i să-i omoare. Să tacă, să s'ascundă și facem prin teroare.

Prezum vedeți, vă rog, aceste sunt părerile d-lui Scurtescu despre felul de a fi al ticăloșilor de sfetnici ai tiranilor. Va și învăd drept. Dar un lucru: chiar nici anșii acest fel de oameni nu pot să vorască în acest chip.

Să îl vedem însă pe el însuși, pe cruul tiran, pe nelegiuitul hrăpitor, pe rebele Amaliu. El e singur și muncit de mor:

Mărire și putere! mi-ar merge toate bine, De nu mi-ar opri calea acest fatal amor, Ce sufletu-mi consumă ca focal arzător, Ce mă afundă 'n visuri și 'n cugetări nebane. Si 'n oarbă pasiune mai mult ca pe un june. În van sunt pe-o înălțime de glorie-ocolit. Când pedici mi se pune să nu fii fericit. Cu alții luptă omul, dar lupta ce-are 'n sine. Adesea 'l biruiește și 'l cauză suspine. Dacă-al vedea, Ilia, catena ce port eu. Te-ar pune în mișcare un chin atât de greu. Tiran sunt fără dreptul numit de omenire. Căci ast titlu se cade mai l'a ta 'mpetrire. De unde? Cine este? Ea spune-a fi din Vei. Mister profund ascunde trecutu-astei femei. E'n tot momentul tristă și mereu gânditoare. Acesa ce-o ajută a fi mai răpitoare. Aș vrea s'o uit cu totul, aș vrea ca s'o urșe;

Cu cât 'aăbșesc flama cu-atâta o măresc. (Primește afară și vede pe carnefici la lucru.) Sărman!, vă plâng de milă. E tristă-a voastră soarte;

Puteam să vă ert vina și să ve cruț de moarte.

Dar ce-mi muncesc eu mintea că soarta vă e rea.

Când mie-mi pasă numai de siguranța mea!

Destal! — Cu toate acestea tiranul înamorat urmează:

Ce fel? eu trec, uit toate. Tot ea în gându-mi vine.

A! Crudă injosire! Amaliu, ce rușine. Cum! eu ce smeresc lumea, să sufer umilit. D'ale femeii lanțuri să fii înlanțuit? Putinte și asupra-mi să n'am nici o putere. Si cum ucid pe alții s'omor ș'amea durere?... Dar cine-sr fi acela atât de inghietat. Ca să poată reziste a nu fi transportat. De ale frumuseții săgete răpitoare, Ce sunt mai mult aprinse ca razele din soare. Femeea fi-va dată viața-a ne 'ncânta? Său zeii ne-o trimite spre a ne turmenta? Eă n'am crufat nimica s'o fac să ne iubescă.

(Adecă omul și-a făcut datorita.)

Dar tot c'el dau nu poate de loc ca s'o 'nblânzească.

(Grozav de selbatică trebuie să fi fost.)

Cercațam prin mările, prin ban, drum lesnicios.

Săbunece femea (pe asfaltul de pe Bulevard sunt toate de prisos.

(Adecă zadarnice va fi gândind regele.)

Cătaț am prin blândețe și chiar prin lingușire. Mijloc să furi un suflet, să dobândești inbire. Dar n'am putut învinge. Ci am ramas invins.

(Era de prisos să ni-o mai spnie.)

Adesea în turbare de furii sunt coprins. S'ar vrea că violența...

(Minune că omul ăsta n'a mușcat încă pe nimeni!)

Dar intră Narcis:

Ți s'a 'mplinit voința. I-am spânzurat întocmai precum ai dat sentința.

(Adecă la porunceală.)

Si iată-i cătegi patru, — spectacol mult plăcut. Ce face pe un rege de toți a fi temut, Mai dașinecă-n exemplul de justa tacruzime, Ca să împrăști frica priu neroada mulțime. Si capete mai multe cu-atât că vor cădea. Viață, Tron, putere mai sigur vei avea.

Se potrivesc! Nici Narcis nu-i mai bun de cât stăpânul său. Pagubă numai că sunt atât de răi, în cât nu mai sunt cu puțință.

(Va urma.)

In editura sub-semnațiilor a eșit de sub presă

L'INTERPRETE MILITAIRE EN ORIENT.

Un vocabular de buzunar in 4 limbi adică:

ROMANO - FRANCESU - ROSU - TURCO

in care se vor afla limbile rusă și turcă tot cu litere latine ast-fel compus, in cât fie care cunosător de litere latine poate citi și pronunța cuvintele străine după regulă. Ca adans conține acest vocabular și o mulțime de Dialoguri din cele mai intrebuintate la conversațiunile zilnice.

Prețul unui exemplar de 160 paginine in 32, este 3 fr. și 50 bani.

Acest vrngiū e o prelucrare a aceluși „L'interprete militaire en Orient” carea do-bândit la 1854 en ocazia rebelului răzilor contra turcilor și aliații, succesul cel mai frumos prin bunul serviciū care l'a făcut streinilor, și suntem siguri și acum va fi această carte prea folositoare, nu numai la locuitorii țerilor ocupate de armatele streine dar chiar d-nii Oficieri noștri și streinilor vor fi bine ajutați și mulțumiți cu acest vocabular, mai cu seamă in privința limbii turce, care are destule dificultăți in scripura ei și pe care le am înălăturat dând cititorului pronunțarea cuvintelor in litere latine.

En stimă
E. Graciu & Comp.
Podu Mogoșoai No. 40.

Anunțiu important.

Sentimentul de recunoștință ce toți Românii datorăm augustei familii imperiale a Rusiei, protectoarei creștinilor, care prin prezența in România a augustilor ei membrii ad ilustrat paginile istoriei noastre „mi-aș desvoltat delul ca să publice un tablou comemorativ la acest fericit eveniment.

Pe acest tablou am arătat exactul portret la monarhului tuturilor Rușilor, incojurat de douăspre-zece portrete bine executate a fraților și fiilor Maj. stății Săle; ele se umbresc de gloriosul Vultur cu două capete de la care stărnă tot felul de corodone (lente) a marelor decorațiuni imperiale, Vulturul ține in grifele „ele curdona imperială, și fulgerile ce inspăimintă pe inimicii creștinătății.

Sub tablou se arată opt feluri de corone imperiale ornate cu pietre scumpe ale tuturilor monarhilor Rușilor din cele mai vechi timpuri in dreapta, și in stânga tabloului două șeptere mari simbolul suveran, eră in patru colțuri să arată incojurați cu ghirlande de flori portretele mareilor Tar Petru I-ii, al împărătessei Ecaterina a II-lea, a lui Alexandru Pavlovič și a lui Nicolae, venerabil și gloriosul părinte al mar-lui monarh.

Tabloul se află espus spre vânzare numai la magazinele D-lui Söllöy vis-à-vis de Teatrul, D-lui Steinberg Strada Carol, și la D-nu Ioanițiu, Strada Lipscani, cu prețul numai de câte lei noi 2 exemplarul spre al putea cumpăra toți Românii.

Oonorabilele comitete Bulgare de vor dorii să ia sume mai mari pentru onorabilele autorități din Bulgaria, vor cere de la mine d'adrecht cu trimiterea prețului; București Calea Văcărești No. 151 eră D-ni doritori de prin districte mi le vor cere cu trimitere de bani in mărci postale.

Să mai află la mine și tablourile cu bombardarea Vidinului lei noi 2. Portretul ducelui Nicolae lei n. 1. Bombardarea Tartocăi lei n. 1. Harta Herzegovinei lei n. 1. Generalii Herzegovinei cu principele Nicita lei n. 1. Generalii Serbiei cu principele Milan lei n. 1. Harta generală a României cu Dunărea strategică, lei n. 2. Portretele Domnitorului și al Dămei amândouă, lei n. 3. Hartele districtelor in parte fie-care câte lei n. 3. Editor

Locot.-Colonel D. Pappasogli.

Harta Câmpului de Res-boiū în Reliev

de ROBERT MEINHARDT, 1877
mes. 1: 1,5,000. Prețul, 1 exemplar 50 Pfennig. — 100 ex. 20 mărți imperiale germane. — 1000 ex. 150 m. — 5000 ex. 600 m. — 10,000 ex. 1000 mărți.

Acastă hartă se poate recomanda ca una din cele mai exacte hărți despre țerile din Orient și indeosebi despre România.

606-2.

A EȘIT DE SUB TIPAR

și se află de vânzare

LA TIPOGRAFIA THIEL & WEISS

și

LA TOATE LIBRĂRIILE:

STAREA FINANCIARA

A

ROMANIEI

Discursuri rostite in parlamentul român

de

DIMITRIE A. STURDZA

Prețul 2 Lei n.

ANUNCIU

Călătorii la Brașov pot afla la institutul Băilor de aburi de acolo, in dosul gimnastului român,

locuințe curate și bine mobilate, cu privirea spre grădini, precum și grăjduri de cal și popron pentru trăsură, cu prețuri foarte moderate.

Directiunea băilor de aburi din Brașov.

Băile din Zaizon!

Plăcutele băi de la Zaizon se află într-o vale îngustă a munților, unde sublimitate serioasă a Carpaților se unește cu grațioasa simplitate a văilor cu aerul pur și sănătos și cu fontănele sale minerale, cari nu puține rivale peste tot global: Fontăna de Iod, foarte plăcută la beut; isvorul Fontanei lui Ludovic, cât se poate de limpede, și baia de fer și acid carbonic, cari de 35 de ani ad dat cele mai nuermerose rezultate excelente de cură. Ele ad înbrăcat astăzi toleta lor cea mai nimerită pentru a primi cu demnitate pe oșpeții săi! Atât la isvoarele de băut cât și la scaldete reci și calde sa'ă făcut din noi reparațiuni, și sub-semnatul are onore a invita pe onor. public a cerceta acest folositor și plăcut stabiliment, unde de sigur va fi intru tote mulțumit. — Informațiuni mai de aproape la d. I. Weiss, proprietar de Tipografie in București.

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN, arendașul băilor din Zaizon.

O LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAI

este de vânzare cu prețul foarte estin prin Domnu C. SIEBRECHT București.

Librăria Socec & C^{mie}

Are onore a annucia că primește Abonamente la publicațiunea literară ilustrată „ALBINA DACIEI” pe precii de lei n. 20 pe an, 11 pe 1/2 an și 6 pe trei luni. Abonamentul pe periodul de 4 1/2 luni, adică de la 15 August până la 31 Decembre 1877, este de lei n. 8.

Casa de împrumuturi cu amanet

Strada Germană No. 15
se recomandă onorabilului public pentru asemenea operațiuni cu condiții mai avantajoase de cât la toate celelalte asemenea case din Capitală. 597.

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 3 FBANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA
LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoșoiei Palais „Dacia”

- Pentru 50 bani: 1 col Pichet de vară.
- Pentru 3 franci: 1 păreche papuci de baie.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 păreche pantaloane pentru călători.
- Pentru 5 franci: 2 fețe de masă, colorate, de ată curată.
- Pentru 5 franci: 2 garnituri colorate de dame.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engli., in oricare fașon și mărime.
- Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapii patentate.
- Pentru 5 franci: 8 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosopie de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 servetele de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 servetele albe de casă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă și brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monogramă în brodată.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
- Pentru 5 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5 franci: 3 porțari colorate pentru dame.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămași de bărbați.
- Pentru 5 franci: 2 garnituri fine și moderne pentru dame (gulerul și manșete).
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fuță de masă colorată cu ciucuri, pentru cafă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă sūd o pereche de isemne de damă, bogat brodată.
- Pentru 5 franci: 1 cravată de dănuș, adevărată Crème-Dentelle.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
- Pentru 5 franci: 1 hucată Tulpan.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'oufan - de teile.
- Pentru 16 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 coli.
- Pentru 20 franci: 24 coli Pichet.
- Pentru 20 franci: 1 bucată Manta de baie.
- Pentru 18 - 25 franci: 1 bucată pânză de Rumburg, de 36-45 coli.
- Pentru 55 - 68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coli.
- Pentru 75 - 108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coli.
- Pentru 115 - 210 franci: 1 bucată Toile Batiste franceză.

Calea Mogoșoiei Palais „Dacia”

Comăndile din districte însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic și onorabil.

Se cantă un piano de închiriat

pe timp de 3 luni cu preț de 36 franci. A se adresa la administrația ziarului „Timpul”.

Leopold Stern, compozitor, pentru înlesnirea onor. săi clienți precum și la amatorii, a deschis un curs de Piano sēra de la 6 până la 8, cu precii foarte moderat, Calea Moșilor No. 40.

Un Piano, bine îngrijit, este, pentru vânzare, întru plecare, estin de vânzare. Adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

De închiriat, odăi mobilate

Strada Model No. 8, in dosul Hotelului d'Orient.

O MORA TRANSPORTABILA pe roțile, cu locomobilă și celelalte unelte, bună de aplicat pentru trebuințele oștirii este gata, și de vânzare la fabrica

C. SIEBRECHT

București Calea Moșilor No. 11.

Proprietatea Stănișlavestii

din Districtul Oltu, se arendă de sub-semnatul de acum pentru anul viitor 1878. Doritorii se vor înălege direct cu mine.

602-6.

C. Jianu.

De arendat, moșia BALOTESCI in apropiere de 2 ore de București cu întindere de peste 2,500 pogone de arătură, fână și pădure, in care pot pășuna vite. Doritorii se vor adresa la D-nu N. I. Lahovary, No. 28, Calea Mogoșoiei. 601-5.

Moșia Finta din Județul Dâmbovița in întindere 1500 pogone, la doi ore depărtare de Perșan, cu case și magazine mari de zid, se dă cu arendă de la St. George 1878. Această moșie este și de vânzare. Doritorii se vor adresa la D-na Maria C. Greceanu, Calea Mogoșoiei No. 118. 599-3.

Moșia Comani, cu trapurile Corbu, Zoton, Rășinița, Ghimpați etc. din Județul Oltu plasa Șerbănești, ca 2000 pogone, Case și Magazine, Han, Pod pe scripete pe Olt, Mori cu chirie, două Vii etc. sunt de vânzare in total și in parte; a se adresa la proprietară, Strada Târgoviști No. 49. București. 598-3.

De închiriat, chiar d'acum, ori totă, ori parte, casa din Strada Scannele No. 38, având șese încăperi, bucătărie, două pivnițe, grajd, șopron.

A se adresa in aceași casă la D-nu Ștefanescu.

Un student de facultate, care cunoșce bineși a practicat mai mulți ani studiile programului liceal, doreșce a preda lecțiuni particulare. A se adresa la admenistrațiunea acestui ziar, Palatul „Dacia”.

ANUNCIU IMPORTANT.

NOMAI LA RENOMITUL MAGASIN

LA VULTUR

Sub firma

SAL. WEISERMANN

Strada Carol I No. 6

(curtea veche)

vis-à-vis de farmacia

Rissdörfer

Strada Carol I No. 6

(curtea veche)

vis-à-vis de farmacia

Rissdörfer

Au sosit, pentru sezonul de vară un bogat asortiment de încălțăminte pentru BĂRBAȚI, DAME și COPII.

Cu deosebire PANTOFI DE DAME in toate formele după cele mai din urmă fașone și efectuate din primele fabrici din Europa.

Asemenea un mare transport de cime lungi de luct, de Lak rusesc și de vacca și Mantale (cancine) de plie prima calitate. Sub-semnatul mulțumind onor P. T. Public de increderea ce au dat asășișei firme, care până acum ad depus probe de fina calitate a Mărfel cât și de estințatașe prețurilor, speră ca și d'acum insainte va bine voi a i da concursul seș, găsind in tot-d'a-una atăt mărfuri fine și fașonate cât și cu prețurile cele mai moderate.

Cu totă stima

SAL. WEISERMANN.

(588-8)

SOCIETATEA DE ASSIGURARE

AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST

FONDATA IN ANUL 1822

Aducem la cunoștința onor. public, că societatea asigură contra daunelor provenite de incendi și clădiri și obiecte miscabile: contra daunelor cauzate prin grindină și contra daunelor arnsate mărfurilor transportate pe apă.

Asemenea asigură șestre pentru copii in toate combinațiunile cerute, și asupra casurilor de mörte.

Informațiunile se dă la sub-scrisa agenția generală și la agențiile ei de prin districte

Agent general pentru România

ADOLF WEINBERG

Colțu strădei și curtea vechie (hanu roșii).

PATURI DE LAGAR

PATURI, SISTEM FRANCES
PATURI SIMPLE

PATURI, CARI SE TRANSFORMEZA INTR'UN MOMENT
IN FAUTEUIL SI SCAUN

A se adresa la D-nu ADOLF DEUTSCH, Magazi de tapete și H. HÖNICH, Tapițier și Decorateur, Podul Mogoșoiei.

STRADA CAROLIN^o 8

„LA STĒUA ALBĂ”

A VIS IMPORTANT

Intăul și renumitul Magazin de

INCALTIAMINTE PENTRU BARBATI, DAME SI COPII

sub firma

PHILIPP GOLDSTEIN

„LA STĒUA ALBĂ”

Strada Carol I No. 8, (Curtea Veche) vis-à-vis de Sigismund Prager.

Sosindu-mi de curând din cele mai renumite fabrici existente din străinătate, cu care stăd in relațiuni intime de mulți ani, un mare asortiment de diferite mărfi după fașonele cele mai moderne și lucrate cu cea mai mare soliditate, d. s. pentru Dame: Polonoese cu nasturi in toate formele, Sandale, Pantofi, sol.; pentru Bărbați: Ghete de vaca, Maroquin, Maroquin salon, Pantofi și tot ce se atinge de încălțăminte bărbăteșă, asemenea pentru Copii toate felurile de ghete cu nasturi, elastic și altele, vă rog a vă convinge de adevărul Acastă magazieste una din cele mai vechie din Capitală, care și a câștigat o renumitașe de cele mai frumoșe pentru soliditatea și estințatașe mărfurilor, și sper, că și in viitor va fi onorat cu Clientela D-văstră.

PHILIPP GOLDSTEIN,

Strada Carol I No. 8, (Curtea Veche) vis-à-vis de Sigismund Prager „La Stăua Albă.”

LES TENTES ET LES LITS

FABRIQUE

M. LITTMANN

Rue Germaine No. 19

BUCAREST

PHARMACIA LA „SPERANTIA”

5, CALEA MOGOSOI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTALOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciac și Articole de Toilete. — Asemenea se angajă a efectua oricare mande din resortul medical.